

[Petra Petersen.]

spørgsmål, om der ikke også burde være et nævn med beføjelse til at kontrollere omkostningerne og priserne i al almindelighed.

Må jeg i denne forbindelse sige, at jeg aldrig rigtig har kunnet forstå, at der nødvendigvis skal være så stor en forskel på mælkepriserne i de forskellige byer, som tilfældet er. Når man kan påbyde en standardisering af mælken for hele landet, må man også kunne holde ensartede priser, om ikke på anden måde, så ved udligning.

At det bliver landbrugsministeren, som sammen med sine kolleger handelsministeren og indenrigsministeren skal bestemme, hvor højt fedtindholdet i mælk og fløde må være, kan jeg i og for sig ikke have noget imod. Derimod synes jeg, tiden snart må være inde til at forhøje fedtprocenten i sødmælk, så den kommer op på omkring 4. Den begrundelse, hvormed man i sin tid påbød standardisering, synes jeg ikke kan gælde i dag. Det ser ud til, at det kan blive vanskeligt for os at komme af med smørret; jeg ved ikke, om man kan forvente, at den højtærede statsminister kommer hjem med en stor ordre, ellers synes jeg det ser ud til, at det kan blive svært at få smørret afsat. Selvom man forhøjer fedtprocenten til 4, kan man stadig bevare et ensartet produkt for hele landet.

Jeg hører som sagt ikke til dem, der tror på påstanden om den sunde skummetmælk. Det ærede medlem fru Kirsten Gloerfelt-Tarp har oplyst, hvem det ærede medlem mener er forbrugerne af skummetmælk. Selvom tallene viser, at befolkningens gennemsnitsforbrug daler, må man ikke glemme, at der i vort land findes mange mennesker, som aldrig nogensinde bliver nødt til at sætte deres forbrug ned; en stor del af befolkningen vil altid kunne opretholde sit forbrug af sunde produkter. Men der er en anden stor del, som ikke kan gøre det, og jeg er tilbøjelig til at tro, at når der igen sælges skummetmælk, er det, fordi mange ikke har råd til at købe sødmælk. Jeg har — jeg foretager som husmoder selv mine indkøb — spurgt min mælkehandler, hvem det er, der køber skummetmælk. Han svarede: det gør familier med børn. Jeg tror absolut ikke, det er sundt for vore børn at få skummetmælk i stedet for sødmælk. Jeg har heller aldrig kunnet tro på, hvad der

blev sagt, f. eks. da man ikke kunne skaffe brændsel, eller når befolkningen ikke har råd til at købe brændsel: at det er sundt at fryse. Jeg tror, man skal være lidt forsigtig med den slags. At vore småbørn ikke får sødmælk, men skummetmælk, betyder efter min mening, at befolkningens sundhed svækkes; og det er det, der er årsag til, at børnedødeligheden igen stiger.

Må jeg til slut sige, hvad jeg ønsker skal blive resultatet af forhandlingen om det foreliggende lovforslag: jeg håber, man igen vil forhøje fedtprocenten i sødmælk, i alt fald til 4 pct. Vi kan tilslutte os loven; men i erkendelse af, at den betyder en begunstigelse af enkelte, og at dette kan forårsage misbrug, bør regeringen føre den nøjeste kontrol med omkostninger og priser på mælkeforsyningens område.

Tholstrup: Den højtærede minister sagde i indledningen af sin fremsættelsestale, at handelsomkostningerne var væsentlig nedbragt, „således som det fremgår af kommissionsbetænkningen“. Det rigtige udtryk ville have været „som det fremgår af flertalsudtalelsen i kommissionsbetænkningen“, idet jeg hører til mindretallet og har en anden opfattelse, hvilket tydeligt fremgår af min særudtalelse side 118—127 i mælkekommissionens betænkning. Senere siger den højtærede minister, at et overvejende flertal, 26 medlemmer, går ind for, at principperne i den nuværende lovgivning bevares, hvorimod et mindretal på 9 medlemmer foreslår lovens afvikling.

Er der noget mærkeligt i det, når hovedparten af kommissionens medlemmer er socialdemokrater eller organisationsfolk, som er direkte interesserede? Det, der har interesse, er antallet af uvildige medlemmers stillingtagen, og her vil flertallet være betydelig mere beskedent.

Men den mest bemærkelsesværdige udtalelse er denne — den står sp. 2802 — at mælken i 1940 var fordyret med ikke mindre end 100 pct. Af side 124 i betænkningen fremgår det, at gennemsnitsprisen for ikke mindre end 44 små engrosmejerier har ligget så meget lavere, at den samlede fordyrelse ved salgskostninger og fortjeneste kun lå på 55,8 pct. mod 105,4 pct. for de tre store mejerier, som den højtærede minister brugte som udgangspunkt. Og læg